



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Alenou Červenou ve věci žalobce: **Libor Š.**, nar. xxx, bytem xxx, právně zastoupeného JUDr. Jaroslavem Tenkrát, advokátem, se sídlem Havlíčkova 132, 266 01 Beroun proti žalovanému: **ČEZ a.s.**, IČ 45274649, se sídlem Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4, právně zastoupenému Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, se sídlem Karoliny Světlé 309/8, 110 00 Praha 1 o zaplacení částky Kč 23.079,50 s příslušenstvím

**t a k t o:**

- I. Žaloba se co do částky Kč 1.671,50 zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku Kč 21.408,-, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit poměrnou část nákladů řízení ve výši Kč 11.594,40 k rukám zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

**O d ů v o d n ě n í:**

Žalobce se svou žalobou domáhal zaplacení přiměřeného protiplnění. Uvedl, že byl akcionářem společnosti Severomoravská energetika a.s., kdy vlastnil 76 ks akcií na majitele o jmenovité hodnotě Kč 1.000,-. V souvislosti s fúzí sloučením shora uvedené společnosti s žalovaným vznikl žalobci nárok na protiplnění. Výše byla stanovena částkou Kč 3.811,- za účastnický cenný papír. V řízení vedeném proti žalovanému jako právnímu nástupci

Severomoravské energetiky a.s. u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 6 Cm 115/2005 a Vrchního soudu v Olomouci pod sp.zn. 8 Cmo 319/2010, byla stanovena výše přiměřeného protiplnění částkou ve výši Kč 6.273,- za každý účastnický cenný papír. Žalobci tak vznikl nárok na doplacení částky Kč 187.948,- (76x 2.473,-).

Žalobce vyzval žalovaného k doplacení této částky, dopis ze dne 14.5.2012 byl doručen žalovanému 16.5.2012. Žalovaný na tuto výzvu nereagoval. Teprve na základě další výzvy ze dne 31.8.2012 zasláné právním zástupcem žalobce, žalovaný dne 17.9.2012 částku Kč 187.948,- uhradil. Zástupce žalobce pak e-mailem vyzval žalovaného k úhradě úroků z prodlení od 6.4.2012, tj. ode dne vykonatelnosti usnesení VS v Olomouci, do dne 17.9.2015 a k úhradě nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši mimosmluvní odměny advokáta ve výši Kč 21.408,- za dva úkony po Kč 8.620,-, dvě paušální částky po Kč 300,- a 20% DPH dle vyhl.č. 177/1996 Sb. Tuto pohledávku, kterou následně v průběhu řízení žalobce označil jako škodu, žalovaný neuhradil.

Žalovaný nesporel, že žalobci vznikl nárok na vyplacení přiměřeného protiplnění, kdy uvedl, že žalobci nejprve vyplatil protiplnění ve výši Kč 3.811,- na jednu kmenovou akcii a poté k jeho výzvě doplatek rozdílu přiměřeného protiplnění ve výši Kč 2.473,-. Rovněž tak uhradil požadovaný úrok z prodlení, avšak pouze za období od 18.5.2012 do 17.9.2012.

K požadovaným úrokům z prodlení za období 6.4.2012 do 17.5.2012 namítal, že ty žalobci nepřísluší, neboť dobu prodlení nelze odvozovat od vykonatelnosti soudního rozhodnutí, jehož žalobce nebyl účastníkem, ale až od doby, kdy žalobce vyzval žalovaného k úhradě. Uvedl, že výzva ze dne 12.5.2012 mu byla doručena 16.5.2012, tudíž dne 17.5.2012 byl povinen pohledávku uhradit a až dnem 18.5.2012 se dostal do prodlení. Proto nárok žalobce na úhradu úroků z prodlení od 6.4. do 17.5.2012 považoval za nedůvodný nárok.

K nákladům spojeným s uplatněním pohledávky uvedl, že se nejedná o účelně vynaložené náklady, když k uplatnění nároku (před podáním žaloby) nebylo nezbytně třeba právního zastoupení. Poukázal na to, že první výzvu učinil žalobce sám, kdy druhá výzva je v podstatě totožná, nejedná se o složitý úkon ani nijak složitou problematiku. Poukázal na to, že žalobce neměl ani povinnosti vzít si k tomuto úkonu advokáta, a pokud tak učinil, nemůže to jít k tíži žalovaného. Navíc žalovaný měl za to, že právo na náhradu nákladů by žalobci mohlo vzniknout až v případném soudním sporu. Rovněž sporel, že nebyla prokázána existence dvou úkonů právní služby.

Na základě provedeného listinného dokazování (na nějž soud v textu viz níže odkazuje) a nesporných tvrzení soud dospěl k těmto závěrům:

Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce byl akcionářem společnosti Severomoravská energetika a.s. Rovněž nebylo sporné, a že na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě v řízení 6 Cm 115/2005 ze dne 13.11.2009 (jehož účastníkem žalobce nebyl) bylo rozhodnuto tak, že emitentovi výše uvedené společnosti náleží přiměřené protiplnění ve výši Kč 6.284,- na jednu kmenovou akcii. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno odvolacím soudem – Vrchním soudem v Olomouci č.j. 8 Cmo 319/2010-1119 dne 28.2.2012. Toto rozhodnutí nabylo vykonatelnosti dne 6.4.2012. Tyto skutečnosti vyplynuly i z doložených soudních rozhodnutí.

Na základě těchto rozhodnutí žalobce vyzval žalovaného dopisem ze dne 12.5.2012, který byl jím odeslán 14.5.2012 a doručen žalovanému dne 16.5.2012 (nebylo mezi účastníky sporné), aby zaplatil přiměřené protiplnění. Protože žalovaný na výzvu nereagoval, byla mu zaslána další výzva ze dne 31.8.2012 (po více než třech měsících) k úhradě protiplnění s odkazem na soudní rozhodnutí (viz výše) a to prostřednictvím advokáta JUDr. Tenkrát. Jak vyplývá z otisku razítka na této listině, dopis byl doručen žalovanému dne 4.9.2012.

Žalovaný pak uhradil žalobci částku Kč 187.948,-, která z účtu žalovaného byla odepsána dne 13.9.2012 (viz listina sestava plateb – bankovní výpisy). Toto nebylo mezi účastníky sporné.

Dále pak žalobce, což rovněž nebylo sporné, vyzval žalovaného dopisem ze dne 30.10.2012, k úhradě zákonného úroku z prodlení z částky Kč 187.948,- od 6.4.2012 do 17.9.2012 ve výši Kč 6.567,- a náklady spojené s uplatněním pohledávky a to mimosmluvní odměnu advokáta dle vyhl. č. 17/1996 Sb. ve výši Kč 21.408,- a to vše do 16.11.2012. Z výpisu z účtu žalobce pak vyplývá, že dne 15.11.2012 žalobce uhradil částku Kč 5.053,-. Jak uvedl žalovaný, jednalo se o část zákonných úroků z prodlení za období od 18.5.2012 do 17.9.2012.

Pokud se týká požadovaného úroku z prodlení od 6.4.2012 do 17.5.2012, soud dospěl k závěru, že žalobci nevzniklo právo na jejich uhrazení. Přitom vycházel z toho, že žalobce se nemohl domáhat úroku z prodlení za dobu do okamžiku, než on sám nárok na zaplacení, resp. doplacení přiměřeného protiplnění u žalovaného uplatnil. Rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci bylo sice vykonatelné ke dni 6.4.2012, ale vykonatelnost se vztahovala pouze k účastníkům řízení, nikoli žalobci. Tomu (pouze) pravomocným rozhodnutím vzniklo právo na doplacení protiplnění ve stanovené výši. Proto soud tento nárok žalobce zamítl, když vycházel z toho, že žalobce vyzval k úhradě protiplnění dopisem, který žalovaný obdržel 16.5.2012.

Pokud se týká požadovaných nákladů vzniklých žalobci v souvislosti s nárokem na zaplacení přiměřeného protiplnění, kdy částku žalobce uplatnil z titulu škody, dal soud žalobci za pravdu. Z doložených listin (plná moc ze dne 27.8.2012 udělená žalobce JUDr. Jaroslavu Tenkrátovi, listina – faktura ze dne 11.9.2012 a příjmový pokladní doklad ze dne 23.1.2013) vyplývá, že žalobce udělil plnou moc JUDr. Tenkrátovi k zastupování ve věci vymáhání protiplnění za vykoupené akcie společnosti Severomoravská energetika a.s. proti společnosti ČEZ a.s., že za tuto činnost vystavil advokát žalobci daňový doklad, kterým si vyúčtoval dva úkony dle vyhl. č. 177/1996 Sb. po Kč 8.920,- (z částky Kč 187.948,-) za první poradu s klientem vč. převzetí a přípravy zastoupení a za jednání s protistranou a dvě paušální částky po Kč 300,- + 20% DPH. Z příjmového pokladního dokladu pak vyplývá, že tato částka ve výši Kč 21.408,- byla žalobcem uhrazena v hotovosti. Je tedy zřejmé, že advokát převzal zastoupení žalobce (viz plná moc, zaslaná předžalobní výzva), a že v takovém případě se musela uskutečnit schůzka či porada se žalobcem-klientem. Rovněž bylo prokázáno, že advokát, v zastoupení Mgr. Blanky Š., jednal se zaměstnancem žalovaného jak formou e-mailů (viz doložené zprávy ze dnů 6.9., 11.9. a 13.9.2012), ale i telefonicky (viz odkaz na telef.hovor v e-mailu ze dne 6.9.2012 v 10:50 hod.) ve věci zaplacení přiměřeného protiplnění a požadovaných úroků z prodlení. Pokud tedy advokát vyúčtoval za tato jednání s protistranou klientovi-žalobci odměnu ve výši jednoho úkonu, považuje to soud za přiměřené. Soud měl rovněž za prokázané, že žalobce vyzval žalovaného k doplacení přiměřeného protiplnění dopisem z května 2012, na který však žalovaným nebylo reagováno. Žalobce, který oprávněně se cítil být v právu na požadavek zaplacení protiplnění s ohledem na pravomocné a vykonatelné rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci (viz výše) se obrátil na právního zástupce, který převzal zastoupení a dle něho jednal. Soud má za to, že žalobce dostatečně prokázal, že mu vznikla škoda na základě neplnění povinnosti ze strany žalovaného, který nereagoval na první výzvu žalobce a že tyto okolnosti jsou v příčinné souvislosti (viz ust. § 373 a násl. obch.z. ve znění účinném do 31.12.2013).

Z provedených listin měl soud nárok žalobce za dostatečně prokázaný, proto neprováděl svědecký výslech p. Červeného (zaměstnance žalovaného) mj. i z důvodu hospodárnosti řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. neboť žalobce byl ve věci v převážné části úspěšný a proto mu soud přiznal právo na poměrnou část nákladů vypočítaných ze základu: uhrazeného soudního poplatku ve výši Kč 1.150,-, náhradu právního zastoupení dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za 4 úkony po Kč 2.060,- (sepis návrhu na vydání platebního rozkazu, vyjádření k vyjádření žalovaného ze dne 5.3.2013, 27.11.2013, účast na jednání), náhradu paušálních částek dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za 4x Kč 300,-, náhradu cestovních výdajů osobním automobilem za trasu Beroun - Praha a zpět při cestě k jednání dne 13.10.2015 dle § 157 odst. 1 zákoníku práce, ve znění prováděcích předpisů ve výši Kč 382,- (celkem 70 km, základní náhrada Kč 3,70/1 km, náhrada za PHM Kč 123,- za 70 km při spotřeba 4,9l/100 km a ceně benzínu Kč 35,90/1 l), náhradu za promeškaný čas 3 x 100,- dle § 14 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. v platném znění, 21% DPH ve výši Kč 2.286,90. Celkem Kč 13.558,90. Z toho poměrná část nákladů (při odečtení úspěchu žalobce 92,7% od jeho neúspěchu 7,3%) činí Kč 11.594,40.

Soud při rozhodování vycházel z vyúčtování nákladů žalobce ze dne 15.10.2015, kdy žalobce, resp. jeho právní zástupce neuplatnil právo na úhradu předžalobní výzvy, ani za úkon převzetí věci.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze v prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost rozsudkem uložená splněna dobrovolně po nabytí právní moci rozsudku a uplynutí lhůty k plnění, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 13. října 2015

JUDr. Alena Červená, v. r.  
samosoudce

Za správnost:  
Ulmanová Portová